

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 18324.

Kl. 33 b, 5.

Gustaw Lejczyk
(Królewska Huta, Polska).**Sposób wyrobu torebek siatkowych.**

Zgłoszono 14 czerwca 1932 r.

Udzielono 24 kwietnia 1933 r.

Znane dotychczas torebki z siatek posiadają w przekroju podłużnym kształt stożka, a jako rękojeść służy sznurek, który przesunięty jest przez wzmocnioną górną krawędź torebki i służy jednocześnie do ściągania jej. Z powodu stożkowatego kształtu oraz ściągania górnej części torebki przy zamykaniu, jej pojemność jest stosunkowo mała, a rękojeść jest stosunkowo nietrwała, gdyż przesunięty sznurek może się łatwo przerwać.

Torebki siatkowe według wynalazku wykonane są wraz ze wzmocnioną górną krawędzią i rękojeścią z jednego kawałka materiału, przyczem torebka otrzymuje w przekroju podłużnym kształt łuku kołowego lub podobnego. Wzmocnione krawędzie przeprowadzone są ukośnie w górę aż

do pewnej wysokości, a końce ich są połączone zarówno z poziomą plecionką, jak i z rękojeścią.

Dzięki takiemu wykonaniu pojemność torebki jest stosunkowo wielka, rękojeść jest trwała, a górne krawędzie torebki przy noszeniu jej szczelnie przylegają do siebie.

Na rysunku uwidoczniony jest przykład wykonania torebki według wynalazku.

Liczba 1 oznacza plecionkę, liczba 2 — górne krawędzie, liczba 3 — poziome plecionki, a liczba 4 — rękojeście.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wyrobu torebek siatkowych, znamieny tem, że zarówno torebka, jak i

jej górna krawędź i rękojeść splecione są z jednego kawałka materiału (np. sznurka) tak, iż torebka (1) posiada w przekroju podłużnym kształt łuku kołowego lub podobnego, a wzmocnione jej krawędzie górne (2) są przeprowadzone ukośnie w górę do pewnej wysokości i połączone ze so-

bą plecionkami poziomymi (3) i rękojeściami (4).

Gustaw Lejczyk.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

